AUGUSTINUS
Admont, 12. Jh.
Quelle: https://manuscripta.at/?ID=25973
Copyright: Admont, Benediktinerstift

dicat nesciri qa corpa uia tēplu in vob ē spc sci quē habetis
a dō & ñ estis uri. ⁊ qnpu enī estis pcio magno glificate q dm
in corpe uro. Qd aū ē sapia ñ lumē spale & incōmutabile.
Est enī & sol iste lumē s; corporale. Et & spalis creatura lumē
s; ñ incōmutabile lumē. Ergo pat lumē. filius lumē. spc scs lumē.
simul aū ñ ta lumina s; unū lumē. & ido sapia pat. sapia filius
sapia spc scs. Et qa hoc ē ibi ee q sape. una eentia pat & filius
& spc scs. nec aliud ibi ē ee q dm ee. uni q dis pat & filius & spc scs.

& simul ñ tres sapie s; vna sapia.

Quid a grecis l a latinis necesse fuerit dici de ineffabili trinitate. ·IIII·

taq; loqndi causa de ineffabilib ut fari aliqm possimus qd
effari nullom possumus dictū ē a nris greci una eentia tres
substantie. a latinis aū una eentia l substantia tres psone
qa sic iā diximus ñ alit in sermone nro idest latino eentia
q substantia solet intelligi. Et du intellegat satis in enigmate
q dr: placuit ita dici ut diceret aliq, cū qreret q ta sint q
tria ee fides uera pnuntiat cū patre ñ die ee filiū. & spm
sem q ē donū di nec patre die ee nec filiū. Cū q qrit q d ta
l q tres. eferim nō ad inueniendū aliq speciale l gnale nom
q cōplectam hec ta. Neq; occurrit aīo qa excedit supemi
nentia diuinitatis usitatu eloqi facultate. Veri enī cognati
ds q dr: & ueri ē q cognati. Cū enī dicimus ñ eunde ee
iacob q ē abraha. ⁊ saac aū nec abraha ee nec iacob. tres ee
utrq; fatem abrahā isaac & iacob. S; cū qrit q tres. respon
demus tres hoies. noie speciali eos pluraliter appellantes. gnali
aū si dicamus ta aialia. Homo enī sic ueteres definiere: aial ē
rationale mortale. aut sic septuaq nrq loq solent tres aias
cū a parte meliore idest ab aia totū appellari placet. idest

Nota bene